

примѣръ-тъ на Ликурга и Солона той отдавалъ такъвази голѣма почетъ и уважение на непраздни-тѣ жени, щото всѣка една дѣвица желаяла да стане майка. Всѣки гражданинъ трѣбвало да се отбива отъ пжтьтъ на непраздната жена, отъ какъвто класъ и да била; дори и сами-тѣ патриции длѣжни биле да я поздравятъ, когато я срѣщнали изъ пжть-тъ.

Камиллъ, римский консулъ, посрѣдствомъ глоба и налози, принудилъ неженени-тѣ да взематъ вдовици-тѣ на ония римляни, които сж паджли на бойно-то поле.

Галли-тѣ, Франки-тѣ и Германци-тѣ така сжщо уважавали бракъ-тъ; най послѣ история-та на всички-тѣ наций, съ исключение нѣкои народи, потгнжли въ развратъ отъ раскошество-то и деспотизмъ-тъ, ни доказва все сжщото, т. е. че бракъ-тъ се уважавалъ отъ всички-тѣ, а безбрачие-то се прѣзирало.

Изъ това всеобщо уважение къмъ бракъ-тъ става явно, че женений мжжъ или жена стои по-горѣ на нравственни-тѣ степени на общество-то, и че егоистичний неженень чловѣкъ, като безплодно дърво, всѣкога е вредителень за съсѣди-тѣ си.

Бракъ-тъ е основа-та на всѣко общество и стражарь на добрата нравственность; той прави мжжъ-тѣ и жени-тѣ повече добродѣтелни, въспира ги отъ порокъ-тъ и отъ страстни-тѣ увлѣчения. Оженений мжжъ, готовъ нѣкога да направи нѣкое прѣстѣпление, често бива въспрянъ отъ жена-та си. Майка-та, готова нѣкой пжть да се отклони отъ пжть-тъ на честность-та, въспира се и трыгва въ правий пжть само за доброчестина-та на мили-тѣ си дѣца. Баща-та се въздържа отъ лоши-тѣ си наклонности, като го е страхъ да се не черви прѣдъ собствени-тѣ си дѣца и да имъ не остави въ наслѣдство опятнено име. Велики-тѣ политици казватъ: женете сълдати-тѣ си и тѣ не ще бѣгатъ отъ войска-та; свържете ги съ семейни свръзки — и тѣ ще